

Deciziei în cazul 2591/2010/GG - Desfășurarea necorespunzătoare a procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Austriei cu privire la aeroportul din Viena

Decizie

Caz 2591/2010/GG - Deschis la 20/12/2010 - Recomandare privind 29/07/2011 - Raport special din 14/05/2012 - Decizie din 14/05/2012 - Instituția vizată Comisia Europeană (Cazuri clasate în urma unui raport special) |

Prezentul caz face referire la modul în care Comisia Europeană a soluționat o plângere care i-a fost prezentată în 2006 prin 27 de inițiative ale cetățenilor („reclamanții”) care luptau împotriva a ceea ce ei percepeau ca fiind consecințele negative ale extinderii aeroportului din Viena. Comisia a ajuns la concluzia că lucrările respective fuseseră desfășurate fără evaluarea obligatorie a impactului asupra mediului prevăzută de Directiva 85/337/CEE. Pentru a remedia omisiunea, aceasta a convenit cu autoritățile din Austria ca cele din urmă să efectueze o evaluare ex-post a impactului asupra mediului, care să simuleze cât mai bine o evaluare ex-ante a impactului asupra mediului și care să facă posibilă o evaluare completă a impactului proiectelor relevante asupra mediului. Raportul final privind această procedură a fost prezentat Comisiei în februarie 2011.

Reclamanții nu au fost mulțumiți de modul în care a fost efectuată evaluarea ex-post a impactului asupra mediului. Printre altele, aceștia au criticat faptul că (i) autoritatea responsabilă cu procedura respectivă era exact aceeași autoritate care acordase permisele pentru lucrările în cauză și, astfel, aceasta se afla într-un conflict de interese evident și că (ii) nu au avut acces la o cale de atac, astfel cum prevede directiva UE relevantă.

În 2008, reclamanții s-au adresat Ombudsmanului European (plângerea 1532/2008). În urma analizării cazului, Ombudsmanul a considerat că argumentele reclamanților cu privire la cele două aspecte de mai sus păreau întemeiate la prima vedere și că, prin urmare, la momentul respectiv, nu a putut ajunge la concluzia că fuseseră oferite asigurări de către Comisie cu privire la efectuarea corespunzătoare a evaluării ex-post a impactului asupra mediului. Cu toate acestea, ținând seama de faptul că procedura era în curs, iar Comisia declarase că va închide cazul de constatare a neîndeplinirii obligațiilor doar în momentul în care ar fi fost asigurată că autoritățile din Austria au adoptat măsurile necesare, Ombudsmanul a considerat că nu erau necesare alte acțiuni din partea sa în acel stadiu. Prin urmare, acesta și-a încheiat investigația în decembrie 2009, invitând Comisia să ia în considerare constatările sale.

În noiembrie 2010, reclamanții s-au adresat din nou Ombudsmanului (plângerea 2591/2010).

Ombudsmanul a deschis o a doua investigație, în cursul căreia a verificat dosarul Comisiei. Inspecția a arătat că dosarul nu conținea nicio altă corespondență semnificativă între Comisie și autoritățile din Austria în perioada în care se efectua evaluarea ex-post a impactului asupra mediului. În special, nimic nu sugera faptul că declarațiile pe care le-au formulat reclamantii în acea perioadă au fost dezbătute în scris cu autoritățile din Austria. Și nici decizia Ombudsmanului privind plângerea 1532/2008 nu pare să fi condus la o astfel de corespondență. Această situație l-a determinat pe Ombudsman să concluzioneze că acele constatări din prima investigație nu au fost luate în considerare de către Comisie. Prin urmare, acesta a formulat un proiect de recomandare, solicitând Comisiei să își reconsidere poziția. Acest proiect de recomandare nu a avut succes.

Ombudsmanul a considerat că prezentul caz a constituit un exemplu deplorabil de situație în care Comisia (i) nu a luat măsurile de remediere corespunzătoare în ceea ce privește o încălcare clară a legislației UE într-un caz important și (ii) a ales să ignore recomandările Ombudsmanului. Prin urmare, acesta a considerat oportun să aducă problema în atenția Parlamentului European. Așadar, Ombudsmanul și-a încheiat investigația cu un raport special adresat Parlamentului.

This case was closed with a Special Report to the European Parliament (see above links).